

EU vám vleze i do televize. Tohle se chystá hodně narychlo. Že jste o tom nevěděli?

- CZ24 News | 18. července 2021

EU: Z dnešního výběru zahraničních absurdit si lze udělat obrázek o tom, jakou cestou se ubírá svět. Petr Žantovský zvolil do pravidelného mediálního přehledu dva příklady z univerzitního prostředí a jeden z dílny Evropské unie. Na prestižní oxfordské koleji Magdalen College si studenti odhlasovali odstranění portrétu královny Alžběty II. ze společenské místnosti. Několik britských a amerických univerzit už se zabývá tím, že pravopis je elitářský, bílý a mužský způsob vyjadřování. A EU zvažuje zásah proti nepřiměřenému množství britského televizního a filmového obsahu v členských zemích.

Nejčerstvější přehled mediálních zajímavostí se výjimečně nebude věnovat reflexi domácí scény. „Ona je totiž trapně okurková. Tahanice o tom, kde se smí a nesmí který ministr fotografovat, to je vrcholné číslo naší vnitropolitiky. A tak v očekávání toho, že se snad do příštího týdne urodí něco onačejšího, si dnes dáme tři neuvěřitelné historky ze zahraničí, jemuž jsme kdysi dávno byli zvyklí říkat ‚kulturní‘ a ‚směrodatné‘. Začít můžeme, jak jinak, v kolébce evropského konzervatismu, ve Velké Británii. Při pohledu na následující informaci si nemůžete nepoložit otázku: Blíží se konec civilizace? Nejspíše ano. Aspoň soudě dle informace, kterou přineslo Echo24 pod titulkem ‚Studenti prestižní Oxfordské univerzity **odstranili portrét královny**‘,“ uvádí Petr Žantovský.

Britská královna Alžběta II. se tedy stala další obětí tzv. kultury rušení, tedy cancel culture, čemuž by spíše odpovídal překlad „kultura zakazování“. „Studenti na prestižní oxfordské koleji Magdalen College si odhlasovali odstranění portrétu panovnice ze společenské místnosti, napsal britský deník The Telegraph. Výbor studentského spolku odůvodnil odstranění portrétu z roku 1952 tím, že představuje nevitáný symbol ‚nedávné koloniální historie‘. Bylo rozhodnuto ponechat společnou místnost neutrální. Společenská místnost má být prostorem pro všechny, aby se cítili vítáni,“ řekl deníku The Telegraph šéf studentského spolku Matthew Katzman s tím, že hlasování bylo vyhlášeno v zájmu domácích i zahraničních studentů, kterým by obraz koloniální panovnice mohl vadit,“ líčí dění na oxfordské koleji mediální analytik.

Portréty hlavy státu se demonstrativně odstraňovaly i u nás

Předseda výboru se také pochlubil, že portrét už byl ze stěny sundán a uložen ve skladu. „Akademičtí zástupci Magdalen College alibisticky uvedli, že nebudou do rozhodnutí studentů zasahovat. A to navzdory letitému vztahu mezi královnou a univerzitou. Alžběta II. tam při návštěvě v roce 1948 získala čestný doktorát, naposledy ji britská panovnice navštívila v roce 2008 u příležitosti 550.

výročí koleje. Rozhodnutí odstranit portrét královny vyvolalo rozsáhlou kritiku, mimo jiné i od britského ministra školství. „Studenti Oxfordské univerzity odstraňují obraz královny – to je prostě absurdní,“ řekl Gavin Williamson. Zdůraznil, že Alžběta II. je hlavou státu a symbolem toho nejlepšího ve Spojeném království a prosazovala myšlenky tolerance i všude po světě,“ poukazuje Petr Žantovský.

Konzervativní poslanec John Hayes k tomu poznamenal, že je smutné, když si všichni myslí, že lidé z oxfordské Magdalen College jsou přiměřeně bystří, ale toto rozhodnutí naznačuje, že tomu tak není. „Tohle už známe i od nás. Nemáme sice královnu, ale hlavu státu – prezidenta. Není to tak dávno, co řada škol demonstrativně odstraňovala a do sklepů odnášela ‚povinné‘ portréty aktuálního prezidenta Miloše Zemana a nahrazovala je fotografií zesnulého Václava Havla. Byl to tehdy – zejména ze strany učitelů – naprosto nemístný projev politického názoru, který do školy nepatří, a to dokonce i podle zákona. Jak už to však u nás bývá, potrestán za tento de facto nezákonný delikt nebyl nikdo,“ připomíná mediální odborník.

Nevzdělanost a generační zpupnost nevěstí nic dobrého

Kroutí ale hlavou nad tím, že ve staré dobré Anglii jdou dál a likvidují portrét královny jako „symbolu koloniální historie“. „Kdo ale nemá oči přelepené páskou a čte i jiné knížky než ty vkladní, se snadno může dozvědět, že právě Alžběta II. byla vůdčí postavou dekolonizace Afriky a Karibiku v 60. a 70. letech minulého století. Během tohoto období přes dvacet zemí získalo nezávislost na Británii v rámci vzájemných dohod, následovaných plánovanými přechody k vlastním samosprávám. Troufám si tedy tvrdit, že akce oxfordských studentů má dva kořeny: nevzdělanost a nezájem o souvislosti na jedné straně, a generační zpupnost na straně druhé. Ani jedno, ani druhé není dobrým startem pro lídry příští Británie,“ upozorňuje Petr Žantovský.

Další ránu schytává Spojené království zvenčí, jak je patrné ze zprávy ČTK „EU chce omezit britský filmový a televizní obsah. [Chráníme kulturní diverzitu](#), tvrdí“. „Evropská unie totiž zvažuje zásah proti ‚nepřiměřenému‘ množství britského televizního a filmového obsahu na unijních plátech a obrazovkách po odchodu Britů z EU. Vyplývá to z interního dokumentu EU, který získal list The Guardian. Unie se tak snaží chránit ‚kulturní diverzitu‘ EU před zemí, která již není součástí společenství. To by mělo významný dopad na britský filmový průmysl, neboť Británie je největším producentem filmových a televizních pořadů v Evropě. Za mezinárodní vysílací práva britské produkce loni inkasovaly 1,4 miliardy liber (41,7 miliardy korun). Prodej práv evropským kanálům a streamovacím platformám vynesl britskému televiznímu průmyslu v letech 2019 až 2020 celkem 490 milionů liber, což pro Británii představuje druhý největší trh po USA,“ čerpá mediální analytik z Guardianu.

První krok pro budoucí omezení britského televizního obsahu

Hlavní motivací k plánovanému tahu je pro EU současné zařazení britských pořadů mezi evropské tituly, přičemž na podíl evropských filmů na unijních obrazovkách existují kvóty. „Britské filmy z tohoto pohledu v podstatě zabírají místo filmům z jiných, menších nebo neanglicky hovořících zemí. Podle směrnice EU o audiovizuálních mediálních službách musí být v televizi většina vysílacího času, tedy více než 50 procent, věnována evropskému obsahu. Na streamovacích platformách, jako je Netflix a Amazon, je to 30 procent. Například Francie zašla v omezování mimoevropských pořadů ještě dál, na streamovacích platformách musí představovat evropská tvorba přes 60 procent a firmy musí na výrobu evropské produkce utratit nejméně 15 procent svého obrátu, doplňuje The Guardian,“ říká Petr Žantovský.

V dokumentu Evropské komise se mimo jiné píše: „Vysoká dostupnost britského obsahu ve streamovacích službách, jakož i privilegia zajištěná (jeho) označením za evropskou tvorbu mohou mít za následek nepřiměřenou přítomnost britského obsahu na kvótě evropských streamovacích služeb. Neproporčnost proto může ovlivnit plnění cílů propagace evropských děl a kulturní rozmanitosti, na něž se zaměřuje směrnice o audiovizuálních mediálních službách.“ „Evropská komise se chystá vypracovat dopadovou studii o riziku britských pořadů pro ‚kulturní rozmanitost‘ EU. Studie bude podle diplomatických zdrojů prvním krokem pro budoucí omezení britského televizního obsahu. A zjevně se spěchá: diskriminační norma by měla vstoupit v život už od příštího ledna,“ informuje mediální odborník.

EU své občany nedonutí, aby se dívali na to, co je nezajímá

Na tom se podle něj opět potvrzuje známé rčení „Follow the Money“ – hledej stopu peněz. „Pod obludně nevkusnými frázemi o ‚kulturní rozmanitosti‘ a ‚ochraně evropských hodnot‘ se tu skrývá – jak říkal v jedné hře Jára Cimrman – ‚obyčejný špinavý konkurenční boj‘. Soudruzi z EU však neuvážili jednu drobnost. I když zakážou distribuci britských filmů a televizních programů, nedonutí občany jiných zemí, aby se dívali na produkci, která je zajímá méně nebo vůbec. Takže, holenu, k žádným horám peněz nepřijdou. Jen k veliké ostudě, a tu mají už dnes, na počátku této trapné anabáze. Možná se pletu, ale někdejší Evropské hospodářské společenství vzniklo na základě cíle osvobodit trh od různých restrikcí, regulací, cel a tak dále. Jinými slovy šlo o volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu. Naopak dirigování lidských životů, omezování jejich práv a svobod, to jsou rysy diktatur. Včetně té bruselské, dodejme,“ konstatuje Petr Žantovský.

Inspirací pro poslední téma bylo znovu Echo 24, jeden z mála portálů, jenž se soustavně věnuje absurditám, které nás čím dál víc obklopují. „Jednu takovou najdeme pod titulkem ‚Z angličtiny **je třeba odbourat bělošství**‘. Důraz na správnou gramatiku je rasistický‘. Na virtuálním ‚Antirasistickém pedagogickém sympoziu‘ organizovaném americkou Towsonskou univerzitou zaznělo, že černošský jazyk je na univerzitách diskriminován. Řečníci kritizovali univerzitní osnovy a programy psaní za to, že jsou rasistické a upřednostňují bělochy. Profesorka April Baker-Bellová, která se zabývá anglickým jazykem na Michiganské státní univerzitě, poznamenala, že mezi nebezpečné postoje učitelů patří ‚domněnky, že černí studenti jsou nějakým způsobem jazykově, morálně a intelektuálně méněcenní, protože komunikují černošským jazykem‘. Myšlenka standardní angličtiny podle ní způsobuje udržení rasistických předsudků o černošském jazyce,“ podotýká mediální analytik.

Pravopis je elitářský, bílý a mužský způsob vyjadřování

„Způsob, jakým je ve školách diskriminován černošský jazyk, odráží to, jak jsou znehodnocovány životy černochoů ve světě,“ uvedla k tomu už zmíněná profesorka Baker-Bellová. „Protičernošský jazykový rasismus, který je uplatňován u černošských studentů ve třídách, není oddělen od rozbujelého a záměrného protičernošského rasismu a násilí páchaného na černoších ve společnosti,“ dodala. „Ještě dále šla profesorka angličtiny na Indiana University of Pennsylvania Cristina Sánchezová-Martínová, když pravila, že její snaha má přispět k ‚odbourání bělošství‘ v psaní univerzitních studentů. Podle ní opakované odkazy na ‚správnou gramatiku‘ a ‚standardní jazyk‘ posilují narativy o angličtině pouze jako o bělošské jednojazyčnosti,“ poukazuje Petr Žantovský.

Podobný případ se objevil i v nedávné minulosti, kdy se profesori z několika amerických i britských univerzit postavili proti akademické a spisovné angličtině. „Jsou totiž podle nich rasistické, protože odráží řeč bělochů. Černošští studenti se tak stávají terčem rasismu, protože je jejich afroamerická angličtina považovaná za méněcennou. Tyto univerzity zcela propadly progresivistickým snahám o zásadní revizi výuky. Cílem je zajistit údajnou větší rovnost mezi studenty různých poměrů a původu, a to i za cenu snížení jejich jazykové úrovně. Akademici dospěli k názoru, že studentům neprospívá

hodnocení pravopisné správnosti a obecně upozorňování na ‚technické nedokonalosti‘ anglicky psaného projevu. V rámci snahy ‚dekolonizovat osnovy‘ je proto nyní profesorům doporučováno, aby nepřikládali pravopisu větší váhu, než je nezbytně nutné, protože je to elitářský, bílý a mužský způsob vyjadřování, jak psal i deník The Telegraph,“ upozorňuje mediální odborník.

Aktivně přijímejte pravopisné, gramatické i jiné jazykové chyby

Univerzita v anglickém městě Hull zase vysvětluje, že při hodnocení „technické zdatnosti“ studentů v psané angličtině může docházet ke znevýhodňování a odrazování některých studentů, pro které není angličtina rodnou řečí, nebo pokud zkrátka přicházejí z méně kvalitních vzdělávacích institucí.

„Univerzita tvrdí, že současné vytváření akademického programu znamená ‚přijetí homogenního, severoevropského, bílého, mužského a elitářského způsobu vyjadřování závislého na vysoké úrovni psané a mluvené angličtiny, což je způsob, který skrývá jedinečnost studentů‘. Studenti budou povzbuzováni, aby vyvinuli autentičtější akademický hlas, který bude komunikovat složité myšlenky s důsledností a integritou. Hlas, který může oslavovat zvláštnost jejich prostředí a jejich charakteristické rysy, místo aby je skryl,“ cituje Petr Žantovský.

Obdobný nový standard „inkluzivního hodnocení“ zavádí i University of Worcester, která podotýká, že je spravedlivější soustředit se na kvalitu myšlenek a znalostí než na jejich pravopis a gramatiku.

„Podobně se k věci staví také londýnská University of the Arts, která zase říká akademikům, aby ‚aktivně přijímali pravopisné, gramatické nebo jiné jazykové chyby‘, pokud ‚významně nebrání komunikaci‘. Co z toho plyne pro nás? Až student potká rektora své školy, je oprávněn mu bez obalu sdělit třeba toto: ‚Hele, vole, dědku starej, si myslíš, že mě budeš nasírat tím, že vode mě budeš žádat vědomosti? Na to ti víš co... Já jsem inkluzivní autentickej Demeter z Libně. Tak jestli mě budeš dál vopruzovat, pošlu na tebe Annu Šabatovou, Elišku Wagnerovou, Milionovej chlívek a celý naše libeňský příbuzenstvo v počtu asi dvě stě hlav. ‘Ksi vyber!’ uzavírá mediální analytik.

Zdroj: parlamentnilisty